

בשעה שראו הלוויים את דמותו של אדם, העלו ריח. שלוש ריחות על פאן, אחד - ריח בגדיו. ב' - ריח בני. ג' - ריח שדה אשר ברכו. וכל השלש עלי ליאתך בשעה שנכנס אליו יעקב.

וכלים בתובים בפסוק הזה. ריח בגדיו, הינו על כן עלמות אהבוך. ריח בני, הינו שמניך טובים. ריח שדה, הינו שמן תורק שמן. וدائית הכל קשר אחד, וסוד הקברנו שהערנו בו, כמו שנאמרasha, שהינו עלמות אהבוך, והכל סוד אחד. ריח - שמן תורק שמן. ניחח - שמניך טובים. והכל אחד לה, הינו לריהם, והכל דבר אחד, וסוד אחד, בקשר אחד, כמו שמתפרק.

משבני אחריך נרוֹץ (שר א'). בתיב ונתמי משכני בתוכם וגו'. בא וראה, מקודש ברוך הוא גמן שכינתו בין ישראל להיוֹת רביוחה עליהם כאם על הבנים, ולגן עליהם בכל הארץ. ובכל זמן שאותה אם קדושה יושבת עליהם, הקודש ברוך הוא בא לדור עפם, משים שחרי אין הקודש ברוך הוא עוזב אותה לעולמים, וכל העקבות

של מעלה היא עליה. ומושום בך גמן אותה משכון בתוכם של ישראל, לדעת שלא ישפחים, ולא יעוז אותם לעולמים. מה הטעם? משום אותו המשפוץ שבתוכם. והיא אומרת, משכון הינו בתהוניות, אליה משפונות אצלך, ולעלות בגדרך, ואני יבנין אחריך נרוֹץ. משבני, חוננו לקשור סדרים הראשונים על אותו סוד אשא

אהדרו לבושין לדיוֹקנִיהו. יעקב דיוקנא לאדם ודאי הוה, ושפירו דיליה, בשעתה דחמו לבושין דיוקנא לאדם, סליקו ריחא. תלת ריחין אסתלקו הכא, חד, ריח בגדיו. ב', ריח בני. ג', ריח שדה אשר ברכו ה'. וכולחו תלת, סליקו לגבי דיצח, בשעתה דעתל יעקב לגביה.

יבולחו בתיב בהאי קרא, ריח בגדיו, הינו על כן עלמות אהבוך. ריח בני, הינו שמן תורק שמניך טובים. ריח שדה, הינו שמן תורק שמן. וدائית כולה קישורא חדא. ורزا דיוקרבנא דקא אתערנא ביה, כמה דאתמרasha, דהינו עלמות אהבוך, וכלה רزا חדא. ריח, שמן תורק שמן. ניחח, שמניך טובים, וכולה חד. לה, הינו לירח. וכולה מלאה חדא, ורزا חדא, בקישורא חדא, כמה דאתמר. משבני אחריך נרוֹץ. בתיב, (ויקרא כו יא) ובתמי משכני בתוכם וגו'. תא חי, קודשא בריך הוא יהב שכינתיה בינוֹן דישראל, למחיי רביעא עלייהו, כאימה על בנין, ולאגנא עלייהו בכל טרין.

יבל זמנא דההיא אימה קדיישא (דף פ ע"א) יתבא עלייהו, קודשא בריך הוא אני לדירא עמהון. בגין דהא קודשא בריך הוא לא שבק לה לעלמיין, וכל חביבו דלעילא עליה איה. בגין כך, יהב לה משכונא בגויהו דישראל, למנדע דלא ינשי לוֹן, ולא ישובק לוֹן לעלמיין. מי טעמא, בגין דההוא משכונא בגויהו. והיא אמרת, משכונא הוּא במתתאי, אהא משכונא לגבה, ולסלקה לקבלך, ואני ובני אחריך נרוֹץ.

משבni, אהדרנא לקישורא דמלין קדמאי, על ההוא רزا אשא ריח